

»PULS«

PROJEKT ULANDSHJÆLP TIL SELVHJÆLP

KIWAKKUKI
Adele Materu
og superfarmer
ved kildevæld

Nyhedsbrev – februar 2017

Kære alle sammen

Sidst på året 2016 fik vi ny udenrigsminister og ny udviklingsminister – ja, det går stærkt i disse dage.

Som bekendt har udenrigsministeriet varslet en større omlægning af NGO-bistanden, som PULS er en del af. Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling har derfor startet en ny strategiproces omhandlende DMRU's fremtidige arbejde. »Verden hænger sammen« var titlen på DMRU's Medlemsseminar i 2016. Det er et eksempel på de nye tendenser, som gør, at vi må nytænke indholdet i vores arbejde, samarbejdsrelationer og finansiering. Nye partnerskaber, klima, migration og religionens betydning i udvikling er andre eksempler. Vi må spørge os selv, »Hvordan skal vi navigere i dette omskiftelige farvand, og hvordan kan vi sammen gøre en forskel?« Svarene på de spørgsmål søger DMRU at finde med udvikling af en ny strategi for vores fremtidige samarbejde.

Strategiprocesen, hvor alle medlemmer af DMRU har indflydelse, kommer i høring februar

2017 og vedtages endeligt 25. april 2017 på DMRU's Generalforsamling.

Jeg mener, at PULS har opnået rigtig mange gode resultater i Tanzania med vores strategi med vægt på undervisning og »Hjælp til Selvhjælp«.

På bestyrelsens vegne vil jeg gerne takke medlemmer og andre interesserede, kirker, loger og genbrugsbutikker, der støtter os økonomisk. Vi glæder os over, at nu også en erhvervsvirksomhed har fundet PULS værdig til støtte.

Jens Krüger

NB!

Har du fået mail-adresse siden sidst eller skiftet til ny mail-adresse, vil vi meget gerne have besked. Vi sparer ved at sende nyhedsbreve til dig pr. mail. Har du ingen mail-adresse, får du naturligvis nyhedsbrevene med posten som sædvanligt.

Tilsynsrejse med Birthe og Orla Østerbye

Jeg har deltaget i bestyrelsesarbejdet i PULS i nogle år. Det var derfor med spænding og åbent sind, jeg tog på min første rejse til Afrika. Jeg rejste med min mand Orla, Tove, Jens, Randi og Grethe. Efter en behagelig flyvetur og en lidt mere ujævn køretur fra lufthavnen til Sakina var vi klar til 16 dage fyldt med så mange oplevelser og indtryk, at man næsten ikke kan forstå det.

Vi blev modtaget med varme og åbne arme alle de steder, vi besøgte.

Vi blev introduceret for Joseph og Beatrice – de stod til rådighed for os som guider.

Ved deres hjælp fik vi en spændende byvandring i Arusha, besøg på diverse markeder, specialbutikker (afrikansk souvenir, sko og stoffer). Det var også Joseph, der arrangerede en spændende safaritur til Ngorongoro.

Den første dag på turen blev vi vist rundt på skolen. Vi så de forskellige klasser, hvor der undervi-

ses i syning, madlavning, IT og el. Vi så Soyamøllen og deres køkkenhave – da det var i den tørre periode, vi var der, var det begrænset, hvad der kunne høstes der.

Elever på Teddys school får tandbørster

En af dagene gik turen til Teddy's School. Vi blev modtaget af Teddy og hendes caretakere samt en masse børn, der elsker at blive

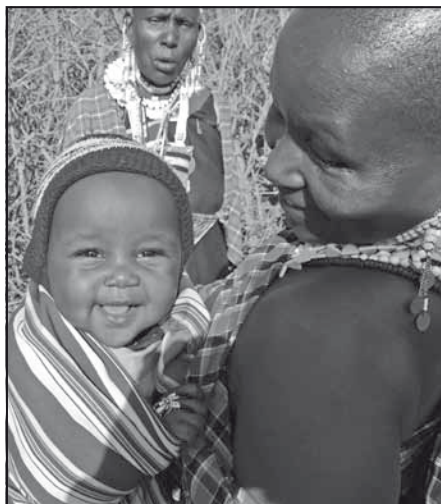
strøget på håret og få en krammer. Selv om vi har læst og hørt en masse om Teddy og alle hendes børn, er det noget helt andet at møde dem i virkeligheden.

Man kan kun blive imponeret over, hvad Teddy har skabt for en masse børn og kvinder der.

Det samme kan man sige om det sted, Mama Siara har skabt – børnehave, skole samt fristed for enlige unge mødre og handlede unge piger. På stedet er der bygget nye klasse- kursuslokaler, og man fornemmede en god stemning på stedet.

Nogle ture gik længere væk fra Arusha. På disse ture så vi

Wilson's søster med barn

en masse forskellige små boder langs landevejen. Her blev der solgt stegte majs, masser af grøntsager og meget andet. Vi så også folk, der bar mange forskellige ting på hovedet – brænde, vanddunke og varer til salg.

Vores besøg hos RECODA-landbrugerne viste os, hvor meget afrikanerne egentlig kan få ud af deres land, hvis de lærer at udnytte jorden rigtigt. I KIWAKKUKI-projektet er der også dyr – høns, grise, geder og kreaturer – knyttet til. Nogle af landbrugerne viste os rundt, hvor de bor og har deres dyr. Også her så vi en stor glæde og stolthed over, at det kan lade sig gøre at klare sig så godt ved hjælp af bl.a. PULS.

Denne tur har sat en tyk streg under, at det virkelig har betydning, at afrikanerne lærer Hjælp til Selvhjælp. Vi glæder os til at vende tilbage senere for at se hvilke fremskridt, der er sket.

Birthe og Orla Østerby

Masai-kvinder lærer om hemmelig afstemning, demokrati og forvaltning af penge

En dag skulle vi til Esilalei, som ligger langt inde i masai-området. Det er især her, vores folk arbejder imod kvindelig omskæring.

De kvinder, der foretager omskæring, er også fødselshjælpere. De kommer til at miste noget af deres indtægt, når man stopper med at omskære. Derfor skal de have et VSLA-kursus i at håndtere penge. Den nye fieldworker Sambeki er underviser.

Siden Sambeki blev ansat, har han været i Esilalei to gange tidligere. Sidste gang blev der undervist i hygiejne og omskæring samt konsekvenserne heraf. Der blev hentet stole til alle os gæster. Stolene var lavet af kohuder bundet sammen med dyresener. Kvinderne sad på jorden under træerne. Slogan: »Spar op og tag lån for bedre at hjælpe dig selv«.

Vi mødtes med en gruppe bestående af 28 kvinder, to var ikke mødt op. De repræsenterede 5 landsbyer. Man må huske på, at disse kvinder ikke er opdraget til at have nogen som helst rettigheder. Tidligere kunne en mand sælge en kvinde, ligesom han solgte en ko. Så det giver dem et stort løft at lære om lighed og demokrati.

VSLA-projektet er en slags lokal bank, der ejes af deltagerne. Her kan man indskyde penge, og efter 4 uger kan nogle i gruppen låne op til tre gange så meget, som de har indskudt. Det er hele gruppen, der bestemmer, hvilke medlemmer der kan låne til hvilke projekter. Projekterne skal være bæredygtige, og det skal være sandsynligt, at medlemmet kan betale lånet tilbage. På demokratisk vis beslutter gruppen, at et stempel skal koste 1000 tz sh (ca

Masai-kvinderne lærer hemmelig afstemning

3,35 kr). Maximum 5 stempler kan indsættes på en uge.

Hver uge skal alle indsætte 200 tz sh til en social fond. Disse penge kan kun bruges i nødtilfælde. De kan bruges, hvis f.eks. en enke ikke har råd til at betale en begravelse, eller der skal bruges penge til et sygehusbesøg eller lignende.

Herefter gik man over til afstemning angående ledelse. Der skulle vælges en leder, en sekretær (her blev Maria valgt, da hun kan læse og skrive), to pengetællere (de skulle være pålidelige og accep-

tere, at alle pengene skulle være synlige, så alle kunne se dem hele tiden under mødet), tre nøglebærere og en, der opbevarede pengekassen (skal bo i nærheden af mødestedet af sikkerhedsgrunde). Alle blev valgt ved hemmelig afstemning. De gemte hovedet i tøjet, lukkede øjnene og rakte hånden op.

Efter afstemningen fik alle et nummer. De første tal blev uddelt til ledelsen. Ved fremtidige møder skal de sidde tæt sammen i rundkreds i nummerorden. Kom en kvinde for sent, snakkede i

utide eller en telefon ringede, vankede der bøder. Sambeki uddelte mange bøder, da gruppen ikke var skolet i disciplin, men bøderne havde en god virkning. I denne gruppe blev det bestemt, at fremtidige møder skulle holdes om tirsdagen startende tirsdag i næste uge.

Til slut var der fem kvinder, der takkede for projektet og for, at vi var kommet ud til dem. Jens afsluttede med en tale fra PULS.

I masai kulturen er der skarp opdeling af kvinder og mænd, unge og gamle. Derfor underviser Doktor Solomon og Sambeki

mændene, og Beatrice, der er sygeplejerlærer, underviser kvinderne, når det er de kønsspecifikke emner.

I de fem landsbyer er der kun ca. 10 ngaribas, hvilket ikke er nok til en VSLA-gruppe, der helst skal tælle 25-30 personer. Derfor har man inviteret andre fattige kvinder med.

Kvinderne er meget motiverede og er stolte af, at vi er interesserede i deres resultater. Så vi glæder os til at gense denne gruppe til efteråret.

Tove

Vend hjem for at udvikle

I nyhedsbrevet juni 2015 er der et portræt af Wilson Lengima. Vi vil berette om, hvad der siden er sket i Wilson og hans families liv.

Vi var så heldige at møde Wilson i Arusha i forbindelse med vores besøg i Afrika oktober 2016.

Wilson kom til Arusha for at besøge Tove og Jens. Han var meget åben og imødekommende overfor os alle.

Han fortalte om sit liv og nuværende projekt: »Vend hjem for at udvikle – Return Home Development«.

I januar 2016 sagde han sin stilling som Field Worker ved HSH Skolen op for at hellige sig sit eget projekt.

Han har desuden nu afsluttet en Master.

Det var spændende at høre hans fortælling om masai-livet: Li-

vet som hyrde de første år af sit liv, ceremonierne i masaiernes liv i forbindelse med omskæringen og senere ved indvielsen til kriger, om at stå ansigt til ansigt med løver, om masaiernes speciale – at hoppe og meget mere. Han fortæller levende og engagerende.

Wilson mødte i en voksen alder sin kone Rosie. Det var ikke let at få fat i Rosie, da hun var lovet væk som barn. De skulle frygtelig meget igennem, inden de kunne få hinanden. Det endte med, at Rosie stak af hjemmefra. Heldigvis har de begge et rigtig godt forhold til deres familier i dag og er meget respekterede i masai-samfundet.

Wilson's mission er at tage det bedste fra Masai-kulturen og det bedste fra den mere civiliserede verden til gavn for sit folk. Oplysning og uddannelse er fundamentet for eksempelvis at afskaffe omskæring af piger, som jo er forbudt i Tanzania og et helt forfærdeligt overgreb.

Wilson fortalte, at mange veluddannede masai bliver i de større byer og sjældent vender tilbage til deres landsbyer. Han har besluttet sig for at vende tilbage til barnslandet og gøre en synlig for-

skel ved i første omgang at oprette en boarding-skole (en kostskole på 8., 9. og 10. klasses niveau) midt ude i masailand. Der er stadig mange masai-børn – særligt piger, der ikke kommer i skole. Det hænger især sammen med deres kultur.

Under besøget bliver vi inviteret til at besøge Wilson, hans familie og den nye skole. Der er 1½ times kørsel fra Wilsons hjem og til Arusha. Alligevel kommer Wilson nogle dage senere kørende den lange vej for at hente og bringe os tilbage – 6 timers kørsel i alt for ham, oven i købet på ufremkommelige veje efter vores opfattelse. Firehjuls-trækkeren stod ind imellem nærmest lodret, og det var svært at se, hvor vejen var.

Da vi nåede frem, blev vi modtaget af Rosie og deres 3 dejlige børn på 5 år, 3 år og 3 måneder. Desuden havde de taget en niece til sig, som gik i skole, samt ansat en lokal ung pige til at passe børnene og lave mad, når de var på arbejde.

Rosie havde lavet mad til os med ris, kød, grøntsager og frugt til dessert.

Vi blev vist rundt i deres eget hus, et dobbelt hus, hvor 4 lærere boede i den ene del, og Wilson og familien i den anden del. Vi så også skolen, sovesalene, haven og gæstehuset.

Der er p.t. 45 piger, 23 drenge og 6 lærere på skolen. Skolen har været undervejs i 2 år og er bygget for donationer fra den amerikanske professor, han mødte på universitetet, suppleret med donationer fra Holland og Tyskland. PULS har doneret 5000 kr. til udstyr til undervisning i fysik.

Skolen disponerer i øjeblikket over 2 klasseværelser og 2 sovesale. En ny bygning, der skal rumme sovesal for piger, er ved at blive færdigetableret. Udenfor er der opsat flere store vandtanke til opsamling af regnvand.

De har anlagt en stor køkkenhave, som eleverne er med til at

Wilson, Wilsons mor og Wilsons søster

passer i deres fritid. Dels for at dyrke afgrøder til husholdningen, men også for at eleverne kan lære om havebrug.

Vi fortæller om højbedeprikket, som Wilson er meget interesseret i – ligesom han er interesseret i andre metoder til at fremme væksten i det tørre klima. I øjeblikket er han i gang med at udgrave en kæmpe dam for at opsamle regnvand til overrisling af køkkenhaven.

Da vi fortæller Wilson om Recoda og Ringos Keyhole Gardens (små runde højbede, hvor man kan anvende sæbevand til vanding), bliver han meget interesseret. Vandet renses igennem aktivt kul, som er anbragt i midten af bedet, og han vil kontakte Ringo for yderligere information.

Wilson er meget visionær og optaget af selv bærende energikilder og dyrkningsmetoder.

Wilson har også bygget et fint rundt gæstehus med flotte møbler. Han viser sin gæstfrihed ved at invitere os til at komme og bo der med vore familier, når vi har lyst. Planen er også, at huset skal bruges til kommende volontører, som han gerne vil have besøg af.

Til sidst ser vi skolens køkken, som er placeret i et selvstændigt skur. De laver mad til alle elever i en stor gryde på et ildsted på jorden. Udenfor møder vi 3 masaiskvinder. De er på skolen for at undervise eleverne i masaismykkekunst og for at få opladet deres mobiltelefoner via skolens solenergioplader.

Det var en dejlig, spændende og begivenhedsrig dag, som afsluttes med et besøg hos Wilsons mor ved hendes hytte. Moderen var klædt i masaidragt, med mange smykker og sidst, men ikke mindst

en mobiltelefon i et perlebroderet etui om halsen.

Hun var meget smilende og hjertelig og ville gerne fotograferes sammen med os. Wilson formoder, at moderen er i 70'erne – men det er lidt usikkert.

*Randi Brorson og
Grete Steffensen*

Tusind tak for mange fine gaver til Puls

Vi er meget taknemmelige over jeres trofasthed og generøsitet, der gør det muligt for os at hjælpe mange fattige. Mange af jer har sendt cpr-nummer til PULS, og I kan derfor få skattefradrag for et beløb op til 15.600 kr. Navne og cpr-numre bliver indberettet direkte til skat. Det betyder, at man får ca. en tredjedel tilbage i skat.

Nogle af jer anvender MobilePay og det er også meget let, men husk lige at skrive i det lille beskedsfelt, hvem det kommer fra. Det er selvfølgelig dejligt at få en hilsen med »God jul«, men vi vil gerne give jer mulighed for at få skattefradrag.

BEMÆRK

Fradraget for indbetalinger fra de givere, hvor vi har jeres CPR-nr., er nu indberettet til SKAT.

Vi beder jer venligst kontrollere, om det indberettede beløb stemmer med jeres egne oplysninger, når I modtager jeres årsopgørelse.

Har I spørgsmål i den anledning, beder vi jer sende en mail til balto@6920net.dk eller ringe til 2320 9093.

Den maksimale grænse for fradrag for 2016 er kr. 15.600,-.

Therezia Simmons

Her ses den smukke unge kvinde, som PULS tog under vingerne i 2006. Hun var på det tidspunkt 9 år og havde været gift i to år. I kan høre og se hendes historie på filmen på hjemmesiden www.ulandshjaelp.dk Projekt ulandshjælp til Selvhjælp.

I dag er hun nu 19 år og går i køkkenklassen på HSH-skolen og bor på Hostel.

OBS

Det årlige kontingent er på kr. 25,- pr. person (altså kr. 50,- pr. par).

Kontingentet er fastsat således, at det stort set dækker udgifterne ved udsendelse af 3 nyhedsbreve om året.

Vi kontrollerer ikke, om alle modtagere af nyhedsbrevene indbetaler kontingent, men vi registrerer alle kontingentbetalinger, idet vi skal have minimum 300 medlemmer for at kunne tilbyde fradragsret for indbetalinger i henhold til ligningslovens § 8 og §12.

Som tidligere meddelt anvender vi en del af den første indbetaling hvert år til kontingent, så har du sendt et beløb til PULS, har du også betalt kontingent.

Vores bankkonto er:

Reg. nr. 9570
konto nr. 386 61 49 eller

Giro 386-6149

MobilPay 25701742

TAK FOR DIN STØTTE

Personale portræt

Joseph Tumaini

Han er født i Marangu 1990. Han er chaggar, der vokse op hos sin bedstemor, som dyrkede sin have og solgte afgrøder. Moderen har været sammen med tre mænd og fået børn. Joseph har kontakt til 5 af sine yngre søskende. Han gik i primary de første 5 år. Herefter tog moderen ham med til Nairobi, hvor han fortsatte sin skolegang i secondary, hvorefter han de næste tre år hjalp derhjemme og lavede små forretninger som at sælge genbrugstøj. Derefter tog han på college, hvor han læste tour guide management og tog en diploma. Han blev færdig for et par år siden, og han har arbejdet privat som tour guide for en

New Zealandsk kvinde, når hun havde gæster på besøg. Han har også arbejdet på Ngurdoto lodge, USA river, hvor han var manager og supervisor. Efter 5 måneder blev han manager for et transportfirma. Derefter var han hjemme et par måneder og fik så arbejde som guidelærer på HSH-skolen i februar. Han underviser i turisme, kommunikation og fransk. Han står for skolens sportsaktiviteter, der finder sted på en anden skole, hvor de låner plads. Josephs familie tilhører den romersk katolske kirke. Han vil gerne have en grad eller master i turisme og vil gerne være selvstændig. Derfor vil han gerne sætte sig ind i alle fagets fagetter. Tove

Fundraising til Hostel

I dag var dagen for den store fundraising, som skolen havde haft travlt med at forberede hele ugen. Målet var at indsamle penge til et

Hostel/hjem til de sårbare elever, der på grund af de store afstande ikke kan få uddannelse, hvis de bliver boende hjemme. Det var

et kæmpe optog eller en demonstration fra guvernørens kontor og hele vejen ud til Sakina. En stor del var skolens egne elever, andre fra Mama Siaras institution, andre skoler, bestyrelsen, lærere og andre interesserede ville deltage. I spidsen for optoget gik et brassband, og nogle elever gik med bannere om Hjælp til Selvhjælp.

Det var en gåtur på 1½ time eskorteret af politiet. Optoget vakte meget opsigt hos forbipasserende. En hyggelig tur, hvor man talte med mange forskellige mennesker undervejs.

Da vi kom ud på skolen, var partyteltene pyntet med farvestrålende bånd og balloner. Så var der tale ved bestyrelsesformanden Catrine Maguso, mama Siarra, David og Jens.

Herefter var vi rundt på udstillingen for at se elevernes kunnen fra værkstederne, edb, elektrikerlinien, sy-værkstedet og køkkenet. Man kunne købe mange forskellige kager, juice, yoghurt-drikke, samosaer og stegte kyllingestykker. Sy-klassen havde også udstillet forskellige modeller, som man kunne bestille skræddersyet efter

mål og eget materialevalg. Fin reklame for skolen.

Vi blev inviteret ind og spise lækker frokost med bestyrelsen.

Jens fik at vide, at han og Cathrin skulle aflevere deres taler skriftligt, da sundhedsministeren, som skulle deltage i middagen om aftenen, gerne ville have dem udleveret. Vi fra PULS besluttede, hvad vi ville donere til hostel. Vi synes faktisk, ideen er god, men har bøjet det i neon, at de selv skal finansiere projektet. Vi kan se, at de har fået ejerskab til at finde penge andre steder, og det skal de have ros for.

Festen blev holdt på Mount Mero Hotel, som er et af byens fineste hoteller, hvor donationerne skulle finde sted. Alle var utrolig fint klædt på, og ventede længe på, at æresgæsten, nemlig sundhedsministeren, skulle dukke op. Talerne var placeret ved et højbord sammen med David. De 4 V.I.P.'er var så fine, at de ikke kunne bære deres egen tallerken hen på deres plads, men skulle havde en tjener til dette formål. Alle vi andre gæster blev dog betroet denne opgave selv. Publikum var lærerne og andre ansatte på skolen, for-

retningsfolk, andre NGOer, elev-repræsentanter og tidligere elever som Mama Amina, som I kan se på filmen på vores hjemmeside.

Der var pengegaver fra nu-værende og tidligere elever, personalet, bestyrelsen i Hjælp til Selvhjælp og Projekt Hjælp til Selvhjælp, privatpersoner, firmaer, leverandører, andre skoler. En skole lovede en kontrakt på at købe sine elevers skoleuniformer på HSH-skolen. Arushas borgmester, der netop var blevet kåret til den bedste borgmester i det nordlige område, gav penge, men

lovede også, at han ville holde en konference for de omkringliggende borgmestre på HSH-skolen, der både har et godt ry for sin køkkenklasse, men også for deres projekt imod kvindelig omskæring.

I alt gav pengegaverne 32.000.000 tz.sh. hvilket svarer til ca. 100.000 dk. Det var første gang, skolen lavede den slags indsamling.

Tove

March til fordel for pengeindsamling til Hostel

Herved indkaldes til ordinær

GENERALFORSAMLING

Lørdag den 18. marts 2017, kl. 14:00

i Frivilligcenter Herning, Fredensgade 14, 7400 Herning

Dagsorden iflg. vedtægterne:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning.
3. Fremlæggelse af revideret regnskab.
4. Valg af tre bestyrelsesmedlemmer.
5. Valg af to suppleanter.
6. Indkomne forslag
7. Eventuelt

»PULS«

PROJEKT ULANDSHJÆLP TIL SELVHJÆLP

Kontor: Kappelvej 41, 7620 Lemvig, Tlf. 9717 1742

Hjemmeside: www.ulandshjaelp.dk

Mail: stoette@ulandshjaelp.dk

MobilePay: 25701742

Bank: Reg.nr. 9570 Kontonr. 3866149 – **Giro:** 386-6149

ISSN: 1901-0729

